

31993L0076

L 237/28

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

22.9.1993

NÕUKOGU DIREKTIIV 93/76/EMÜ,

13. september 1993,

süsinikdioksiidi heitmete vähendamise kohta energiatõhususe suurendamise teel (SAVE)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 130s ja 235,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

16. septembri 1986. aasta resolutsiooniga ⁽⁴⁾ püstitas nõukogu 1995. aastani ühenduse energiapoliitika uued eesmärgid ja liikmesriikide poliitika omavahelise lähendamise eesmärgi;

keskkonna- ja energiaministritest koosnev nõukogu leppis 29. oktoobri 1990. aasta istungjärgul kokku, et ühendus ja liikmesriigid on valmis võtma meetmeid, et stabiliseerida süsinikdioksiidi heitmete üldkogus 2000. aastaks kogu ühenduses 1990. aasta tasemele, eeldades, et teised juhtivad riigid võtavad eri aegadel samasuguseid kohustusi, ja tunnustades mitme liikmesriigi eesmärgi seoses heitmete stabiliseerimise või vähendamisega; samuti lepitati kokku, et liikmesriigid, kelle esialgne energiatarbimine on suhteliselt madal ja seepärast ka elaniku kohta või muul asjakohasel alusel mõõdetud heitkogused väikesed, võivad süsinikdioksiidi osas seada eesmärgid ja/või kasutada strateegiaid, mis vastavad nende majanduslikule ja sotsiaalsele arengule, jätkates samal ajal oma majandustegevuses energiasutuse tõhustamist;

otsusega 91/565/EMÜ võttis nõukogu vastu programmi SAVE, mille eesmärk on edendada energiakasutuse tõhustamist ühenduses; ⁽⁵⁾

asutamislepingu artikliga 130r on sätestatud, et ühenduse keskkonnaalaste meetme eesmärk on tagada loodusvarade kaalutletud

ja mõistlik kasutamine; kõnealused loodusvarad hõlmavad naftasaadusi, maagaasi ja tahkeid kütuseid, mis on peamised energiaallikad, kuid ka süsinikdioksiidi heitmete peamised tekitajad;

asutamislepingu muudes osades ei ole sätestatud volitusi, mida on vaja käesoleva direktiiviga ettenähtud programmide energiaaspektidealaseks õigusloomeks, ning seetõttu tuleb kohaldada ka asutamislepingu artiklit 235;

elamu- ja teenindussektori arvele läheb ligikaudu 40 % energia lõpptarbimisest ühenduses ja see sektor laieneb, kusjuures kõnealuse suundumusega kaasneb energiatarbimise ja ka süsinikdioksiidi heitkoguste suurenemine;

käesoleva direktiivi eesmärk on säilitada keskkonna kvaliteet ja tagada loodusvarade kaalutletud ja mõistlik kasutamine; need eesmärgid ei ole ainult ühenduse pädevuses;

süsinikdioksiidi heitmete vähendamiseks ja energia ratsionaalsemaks kasutamiseks on vaja kõigi liikmesriikide ühist jõupingutust, mis eeldab meetmeid ühenduse tasandil;

liikmesriigid peavad meetmed kindlaks määrama subsidiaarsuspõhimõtte kohaselt, võttes aluseks energiatõhususe suurendamise võimalused, kulutasuvuse, tehnilise teostatavuse ja keskkonnamõju;

energiatõhususe sertifitseerimine, andes objektiivset teavet ehitiste energiakarakteristikute kohta, aitab suurendada kinnisvaraturu läbipaivavust ning soodustab investeerimist energiasäästmisse;

elamusektoris aitab energiasäästmisele kaasa selliste arvete esitamine elanikele, milles on kütte, kliimaseadmete ja sooja vee kulud arvutatud õiges vahekorras ja vastavalt tegelikule tarbimisele; on soovitatav, et selliste ehitiste elanikud saaksid oma kütte ning külma ja sooja vee tarbimist ise reguleerida; kütte ja sooja vee kulude arvestamist käsitlevaid nõukogu soovitusi ja määrusi ⁽⁶⁾ on kohaldatud ainult kahes liikmesriigis; märkimisväärne osa kütte, kliimaseadmete ja sooja vee kuludest arvestatakse endiselt muude tegurite kui energiatarbimise põhjal;

⁽¹⁾ EÜT C 179, 16.7.1992, lk 8.

⁽²⁾ EÜT C 176, 28.6.1993.

⁽³⁾ EÜT C 19, 25.1.1993, lk 134.

⁽⁴⁾ EÜT C 241, 25.9.1986, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 307, 8.11.1991, lk 34.

⁽⁶⁾ Soovitus 76/493/EMÜ (EÜT L 140, 28.5.1976, lk 12).

Soovitus 77/712/EMÜ (EÜT L 295, 18.11.1977, lk 1).

9. juuni 1980. aasta resolutsioon (EÜT C 149, 18.6.1980, lk 3).

15. jaanuari 1985. aasta resolutsioon (EÜT C 20, 22.1.1985, lk 1).

on vaja uusi rahalise toetamise viise, et soodustada investeeringute tegemist energiasäästmise avalikus sektoris; seda silmas pidades peaksid liikmesriigid andma loa kasutada võimalusi, mida pakub rahastamine kolmanda osapoole vahenditest, ning need võimalused täielikult ära kasutama;

ehitised avaldavad energiatarbimisele mõju pika aja jooksul; seetõttu tuleks uued ehitised varustada kohaliku kliima jaoks sobiva tõhusa soojusisolatsiooniga; see kehtib ka üldkasutatavate hoonete suhtes, sest ametivõimud peaksid keskkonda ja energiat arvesse võttes olema eeskujuks;

kuumaveekatelde korrapärase hooldus aitab hoida toote spetsifikaadile vastavat täpset reguleeritust ning tagab sel viisil keskkonna ja energiakasutuse seisukohast optimaalse toimimise;

tööstuses ollakse oma majanduslike eesmärkide nimel üldiselt valmis energiat tõhusamalt kasutama; tuleks soodustada energiaauditeid, eelkõige suure energiatarbimisega ettevõtjates, et esile kutsuda energiatõhususe olulist suurendamist selles sektoris;

energiatõhususe suurendamine kõigis ühenduse piirkondades tugevdab majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust ühenduses, nagu on sätestatud asutamislepingu artiklis 130a,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesoleva direktiivi ülesanne on kindlustada, et liikmesriigid saavutavad süsinikdioksiidi heitmete vähendamise eesmärgi energiatõhususe suurendamise teel, eelkõige koostades ja rakendades programme järgmistes valdkondades:

- ehitiste energiatõhususe sertifitseerimine,
- kütte, kliimaseadmete ja sooja vee kulude arvestamine vastavalt tegelikule tarbimisele,
- energiatõhususe investeeringute rahastamine avalikus sektoris kolmanda osapoole vahenditest,
- uute ehitiste soojusisolatsioon,
- kuumaveekatelde korraline kontrollimine,
- energiaauditid suure energiatarbimisega ettevõtjates:

Programmid võivad sisaldada õigusnorme, majanduslikke ja haldusvahendeid, teavet, koolitust ja vabatahtlikke kokkuleppeid, mille tulemusi saab objektiivselt hinnata.

Artikkel 2

Liikmesriigid koostavad ja rakendavad ehitiste energiatõhususe sertifitseerimise programmid. Ehitiste energiatõhususe sertifitseerimine, mis koosneb ehitiste energiakarakteristikute kirjeldusest, peab andma võimalikele kasutajatele teavet ehitise energiatõhususe kohta.

Vajaduse korral võib sertifitseerimine hõlmata ka kõnealuste energiakarakteristikute parandamise võimalusi.

Artikkel 3

Liikmesriikides tuleb koostada ja rakendada programmid, mis hõlmavad kütte, kliimaseadmete ja sooja vee arvete koostamisel kulude arvestamist õiges vahekorras ning tegeliku tarbimise alusel. Kõnealused programmid peavad võimaldama jaotada teenuste kulusid kogu ehitise või ehitise osa kasutajate vahel vastavalt iga elaniku tarbitud soojuse, külma ja sooja vee kogusele. See kehtib ehitiste või ehitiste osade suhtes, mida varustatakse ühiste kütte-, kliima- või kuumajapidamisvee seadmete abil. Selliste ehitiste elanikele tuleks anda võimalus ise reguleerida kütte, külma ja kuumajapidamisvee tarbimist.

Artikkel 4

Liikmesriikides tuleb koostada ja rakendada programmid, et avalikus sektoris lubada energiatõhususe investeeringute rahastamist kolmanda osapoole vahenditest.

Käesolevas direktiivis tähendab "rahastamine kolmanda osapoole vahenditest" energiatõhususealase investeerimisega seotud üldisi auditeerimis-, paigaldamis-, käitus-, hooldus- ja finantstoiminguid, kusjuures nende teenuste kulud kaetakse kas täielikult või osaliselt energiasäästu arvelt.

Artikkel 5

Liikmesriikidel tuleb koostada ja rakendada programmid, mille kohaselt uued ehitised varustatakse pikaajaliseks kasutamiseks mõeldud tõhusa soojusisolatsiooniga liikmesriikide standardite kohaselt, mille väljatöötamisel on arvesse võetud kliimatingimusi või kliimavõtmeid ning ehitiste kavandatud kasutamist.

Artikkel 6

Liikmesriikidel tuleb koostada ja rakendada programmid, mille raames kontrollitakse korrapäraselt kütteseadmeid, mille efektiivne nimivõimsus on üle 15 kW, et parandada nende käitamistingimusi, pidades silmas energiatarbimist ja süsinikdioksiidi heitmete vähendamist.

Artikkel 7

Liikmesriikidel tuleb koostada ja rakendada programmid, mille eesmärk on soodustada suure energiatarbimisega tööstusettevõtjate korralisi energiaauditeid, et suurendada nende energiatõhusust ja vähendada süsinikdioksiidi heitmeid, ning nad võivad kehtestada samasugused normid teiste suure energiatarbimisega ettevõtjate suhtes.

Artikkel 8

Liikmesriikidel tuleb kindlaks määrata artiklites 1–7 nimetatud programmide ulatus, lähtudes energiatõhususe, kulutasuvuse, tehnilise teostatavuse ja keskkonnamõju edasiarendamise võimalustest.

Artikkel 9

Liikmesriigid esitavad iga kahe aasta tagant komisjonile aruande käesoleva direktiiviga sätestatud programmide rakendamiseks võetud meetmete tulemuste kohta. Seejuures teavitavad nad komisjoni oma meetmepaketis tehtud valikutest. Peale selle esitavad nad taotluse korral komisjonile programmide sisu põhjendused, võttes arvesse artiklit 8.

Liikmesriikide aruannete läbivaatamisel aitab komisjoni otsuses 91/565/EMÜ nimetatud nõuandekomitee kõnealuse otsuse artiklis 6 nimetatud menetluse kohaselt.

Artikkel 10

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid ja/või muud artiklis 1 nimetatud meetmed võimalikult kiiresti, kuid hiljemalt 31. detsembril 1994. Liikmesriigid on kohustatud võtma kõik vajalikud meetmed, mis võimaldavad neil täita käesoleva direktiivi eesmärgid.

Kui liikmesriigid need õigusnormid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid. Seda kohaldatakse analoogia põhjal ka siis, kui ülevõtmisel programmide vormi muudetakse.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavad siseriiklikud õigusnormid ja/või muud meetmed, nagu on mainitud artiklis 1.

Artikkel 11

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 13. september 1993

Nõukogu nimel

eesistuja

Ph. MAYSTADT